

TRUYỆN
TRANH

TẬP 30

PHONG THÁI

TỦ NHÀ LẬP KẾ THIỀU VĂN HÓA

thuongmaitraongxua.vn

thuongmai

TẬP 30

**TỦ NHA LẬP KÊ THIÊU
VĂN HÓA**

KIM KHÁNH

vẽ

SƠN LÂM

soạn lời

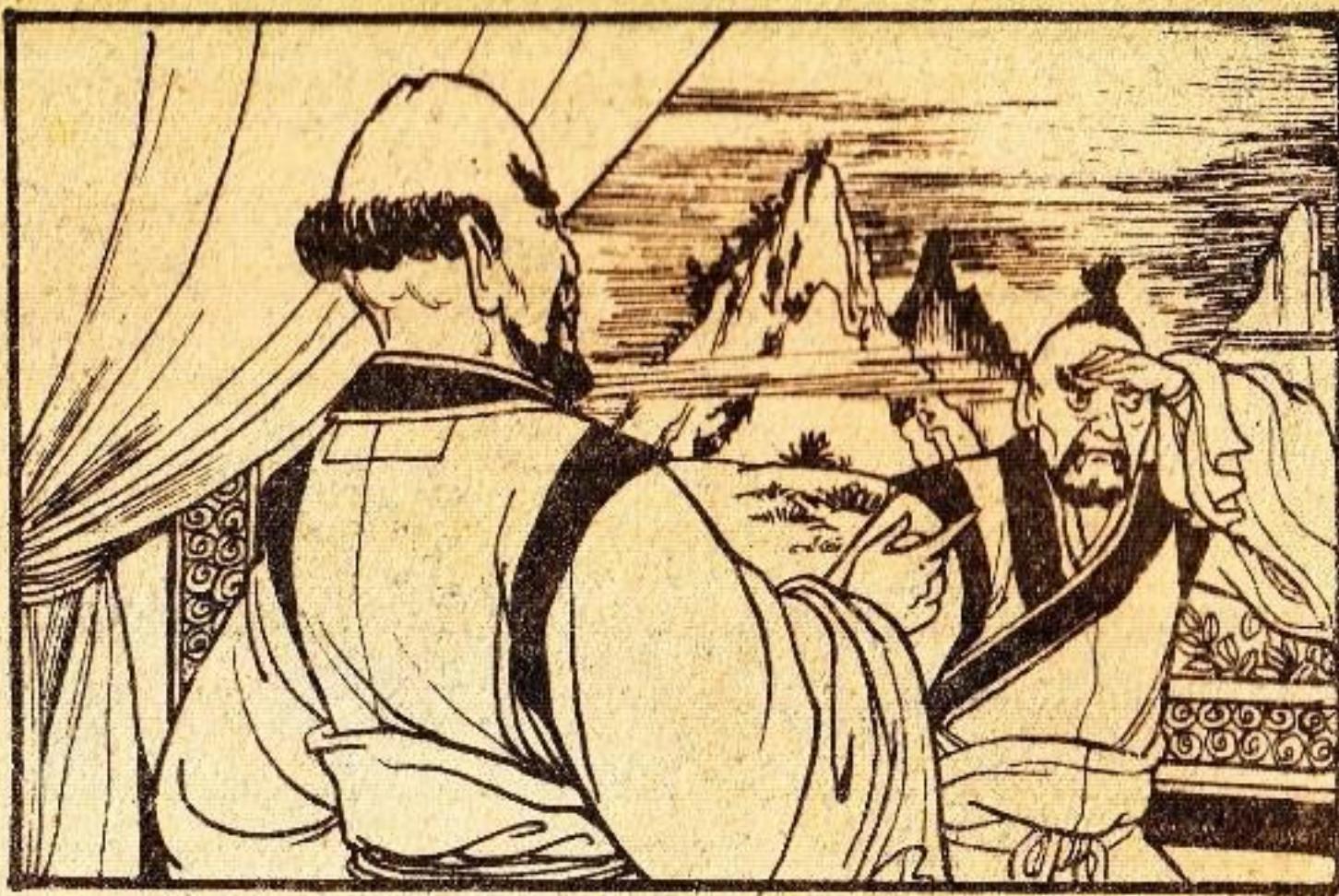
(Theo truyện “Phong Thần Diễn Nghĩa” của Trung Hoa)

NHÀ XUẤT BẢN LONG AN
1991

thuongmaith

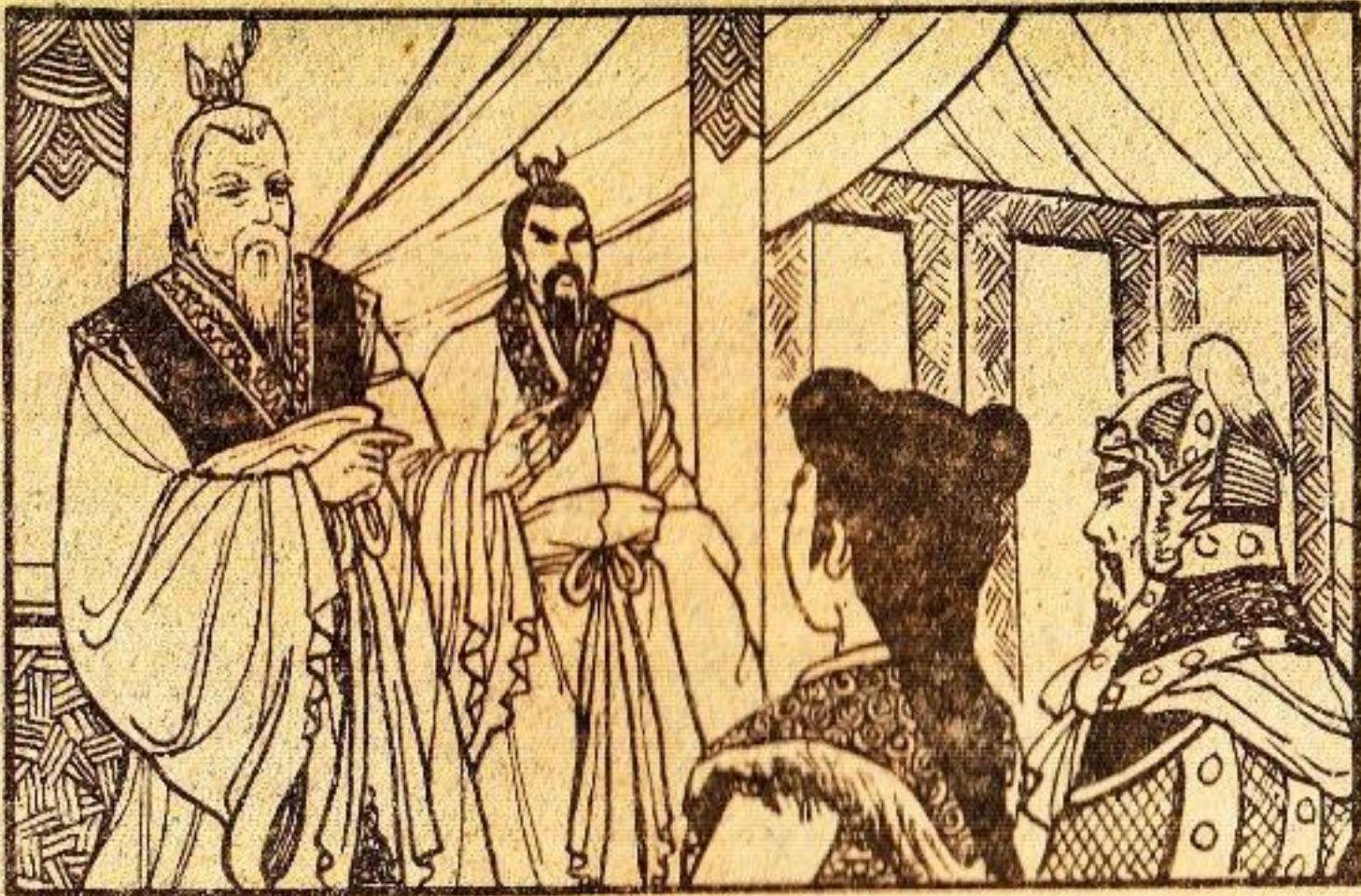
Tử Nha lấy làm lạ, không hiểu cứ gì. Dương Tiên lại gần thưa: "Cao Minh, Cao Giác là Thiên Lý Nhân và Thuận Phong Nhĩ, nên phát cờ đỏ cho Cao Minh không thấy, xáng thanh la cho Cao Giác không nghe". Nói rồi thuật lại hết mọi chuyện và thưa: "Thầy tôi dạy trừ căn nó thì phải dùng phép thiêng la địa vông cho ngút khói tỏa tứ bề, dù chúng nó vào vòng, quăng Đá Thần Tiên đánh mới được. Tử Nha mừng rỡ y lời, sai Lý Tịnh đem 3.000 quân đào 2 gốc cây đào cây liễu lên, lại sai Lôi Chấn Tử đi đập 2 cột quỷ sứ trong miếu Hiên Viên. Hai tướng đều tuân lệnh.

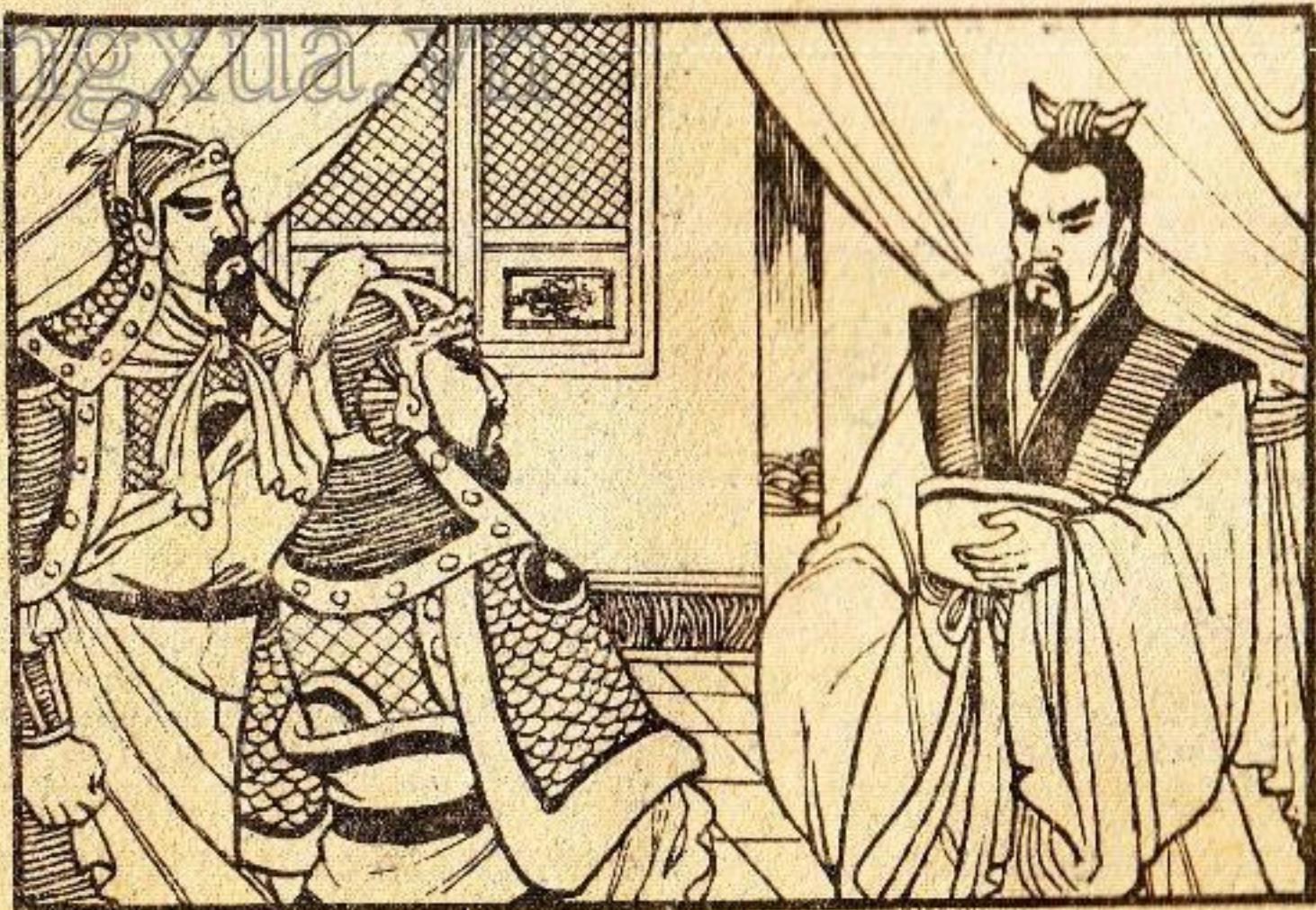
Lúc ấy Cao Giác nghe bên binh Châu gióng chiêng nôi trống, liền bảo Cao Minh: "Anh xem thử bên dinh Châu làm cái gì vậy?". Cao Minh nói: "Cờ đỏ phát tứ bè, coi lòa con mắt, không thấy vật gì cả. Hiền đệ nghe thử chúng ~~dâng nói chuyện gì đó?~~"

Cao Giác nói: "Chiêng trống vang trời, chát lô tai muốn điếc, đâu nó nói chuyện gì cũng chẳng nghe được". Hai anh em hồ nghi và tức tối vô cùng.

Còn Tử Nha đợi Lý Tịnh và Lôi Chấn Tử trở về mới dám bày binh bố trận. Tử Nha truyền Võ Kiết, Na Tra lập trận ngũ hành, xung quanh đều có bùa, chính giữa để một cái ché.

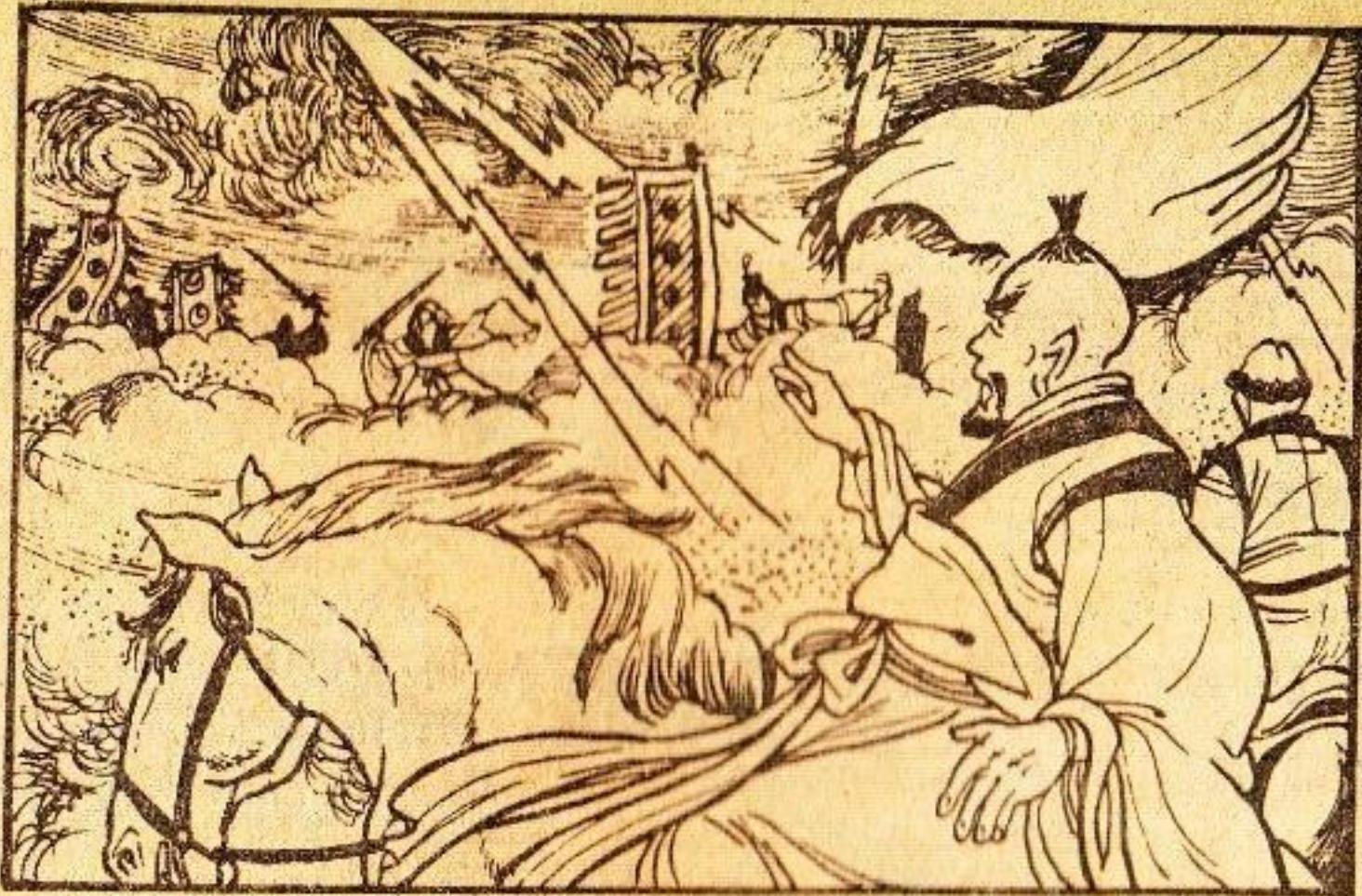
Bấy giờ Viên Hồng đánh với binh Châu đã lâu mà không phân thắng bại, nhóm các tướng truyền rằng: "Đêm nay chúng ta thừa lúc bất ngờ đi cướp trại địch, quyết một chuyến cho thành công".

Tu Nha đang ngồi đàm đạo, bỗng thấy trận gió lớn thổi tới, liền đánh tay biết rõ, vội sai quân đóng nọc đào làm phù phép bùa lưới dưới trên như sa mù, nhìn không thấy trận.

Cao Minh, Cao Giác đã đến dinh Châu liền phát 3 tiếng pháo. Hai tướng xông vào 2 mặt, Ngô Long và Thường Hạo tiếp theo. Tu Nha đứng trên đài xỏa tóc làm phép gió thổi mây bay, khói dậy sa mù tối tăm trời đất.

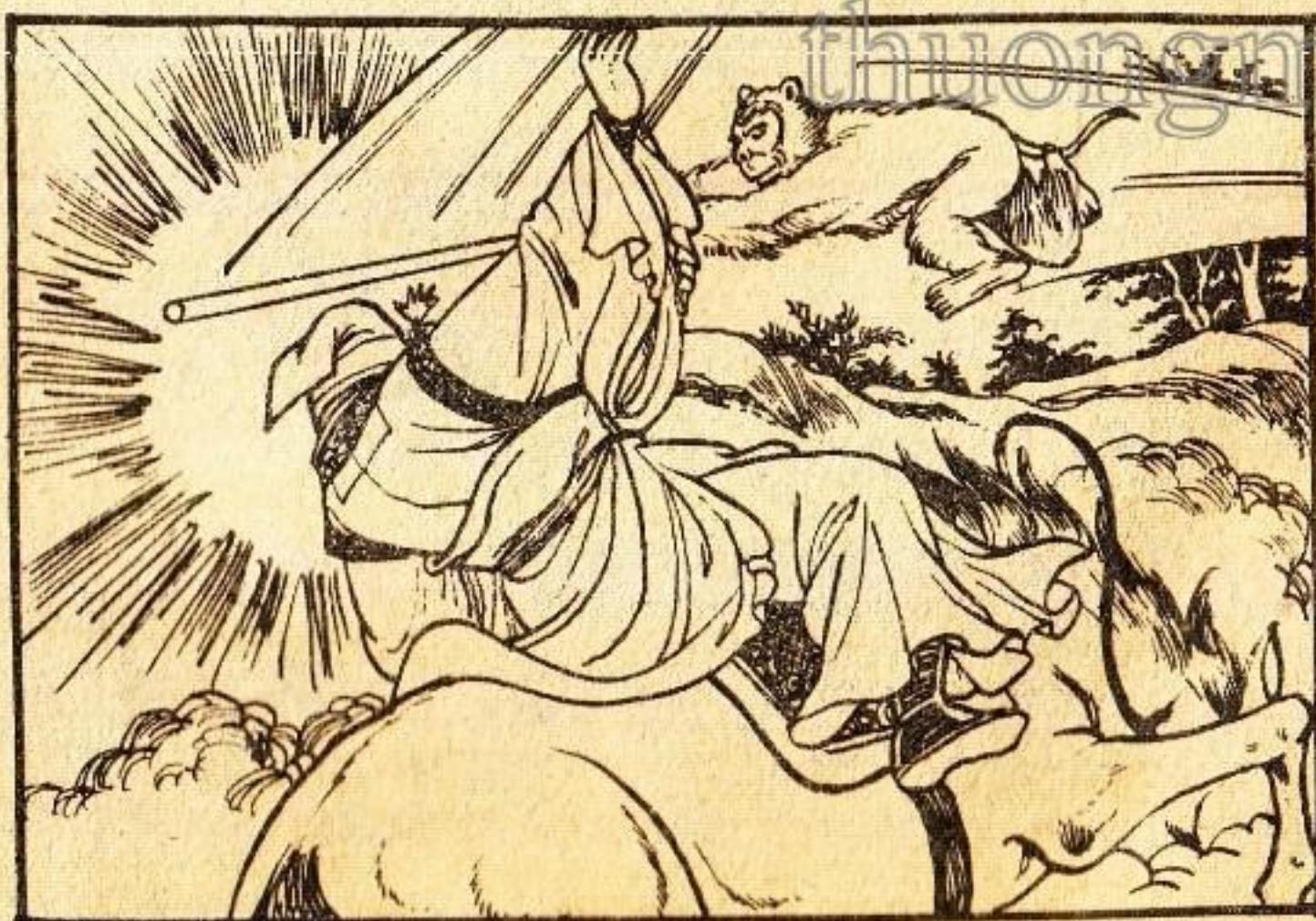
Cao Minh, Cao Giác xông vào trại Châu thấy chớp giăng, sấm búa binh ó trống rung. Tử Nha đứng trên đài có Dương Tiên bên tả, Vi Hộ bên hữu, Lý Tịnh, Dương Nhậm, Lôi Chấn Tử và Na Tra đồng chia ra bốn hướng trấn giữ vây phủ Cao Minh, Cao Giác.

Cao Minh, Cao Giác không ngờ bị trận phủ vây tú tướng, không biết đường nào mà chạy, bị Tử Nha quăng Đà Thần Tiên đánh Cao Giác bể đầu, Cao Minh nát óc, hai hồn bay về đài Phong thần.

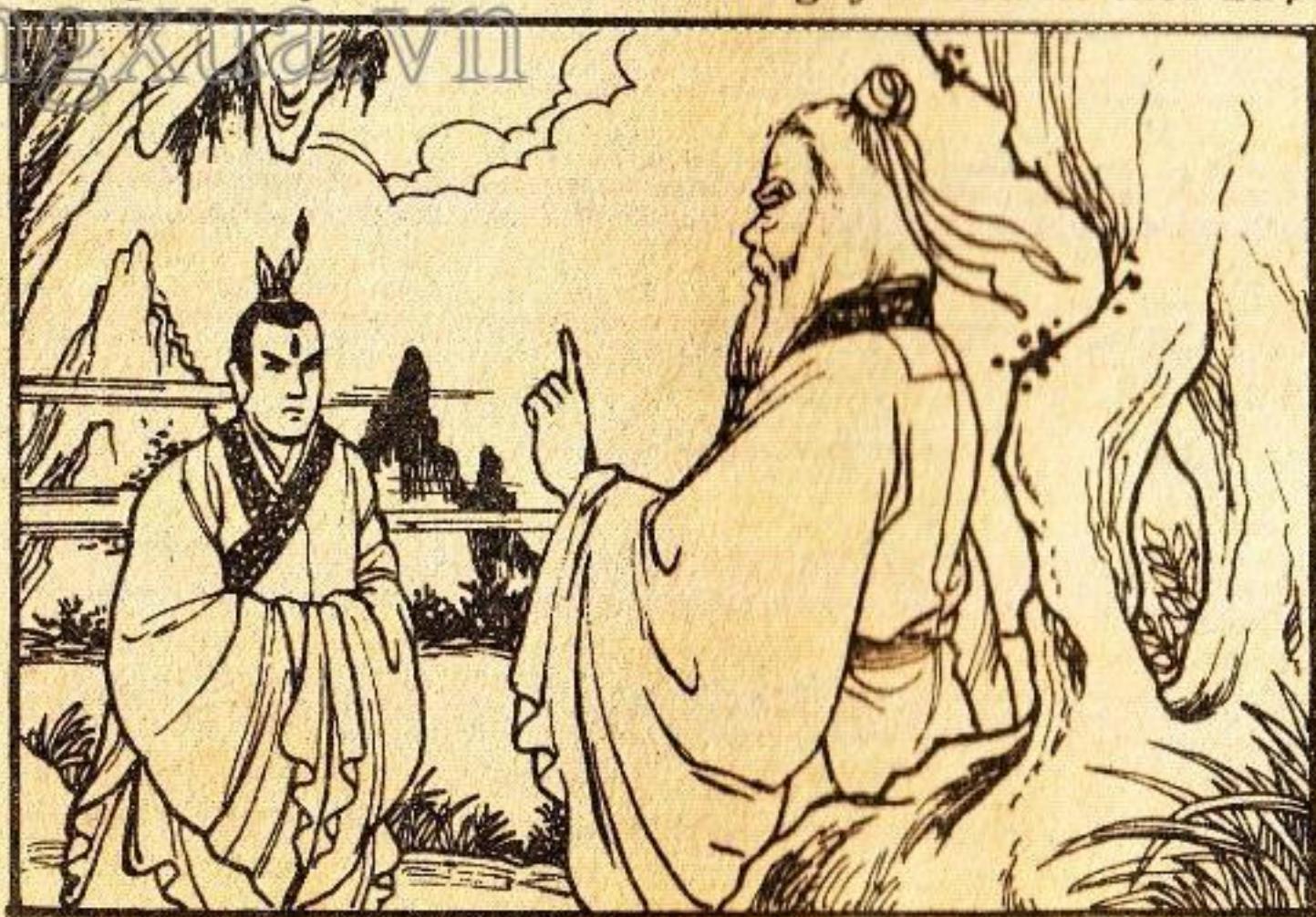
Viên Hồng tức giận xông vào, bị Dương Nhậm cản lại. Viên Hồng đánh với Dương Nhậm một hồi, rồi hiện hình con vượn bạch trên đầu, cầm một cây côn đánh xuống.

Dương Nhậm vừa lấy quạt ra toan quạt Viên Hồng, nhưng không kịp, bị con vượn bạch trên đầu Viên Hồng cầm côn đánh xuống, trúng đầu Dương Nhậm chết tươi.

Hai bên hồn chiến đèn sáng. Tử Nha gióng kiêng thâu quân. Dương Tiên nói: "Xem Viên Hồng là yêu quái, ngặt không rõ vật gì hóa ra, tôi xin đến núi Chung Nam mượn kiêng chiếu yêu đem về tìm căn nguyên của nó mới được.

Dương Tiên đến núi Chung Nam, ra mắt Vân Trung Tử, mượn kiêng chiếu yêu và nói: "Chẳng biết Viên Hồng thuộc loài gì hóa thân?" Vân Trung Tử nói: "Nó là bảy con quái tại Mai Sơn, sức người dư bắt được nó".

Rạng ngày, Viên Hồng kéo quân đến trước dinh Châu khiêu chiến. Tử Nha hay tin cũng dẫn binh tướng ra ngoài. Thường Hạo giục ngựa tới đánh Tử Nha. Dương Tiên đón lại.

Đánh được 15 hiệp, Thường Hạo bại tẩu, Dương Tiên đuổi theo và lấy kiêng chiếu yêu ra soi, thấy Thường Hạo nguyên hình là con Bạch xà rất lớn.

Khi ấy, Thường Hạo hóa ra khói đen, hiện hình Bạch xà, Dương Tiên cất kiêng chiếu yêu, hóa hình thành một con rít lớn, có cánh, 2 càng sắc bén như hai cái kéo.

Rít có cánh bay vào trong khói đen, kẹp cổ con Mãng xà té nhào. Dương Tiên hiện hình người, chặt đầu con rắn, rồi bắt ăn ngũ lôi hóa sám, đánh thây con rắn nát như tro.

Viên Hồng thấy Thường Hạo chết rồi, nỗi giận giục ngựa tới. Na Tra hiện 3 đầu 8 tay đón Viên Hồng mà đánh. Dương Tiên soi kiếng, thấy Viên Hồng là con vượn bạch, biết vật linh khó trị lắm.

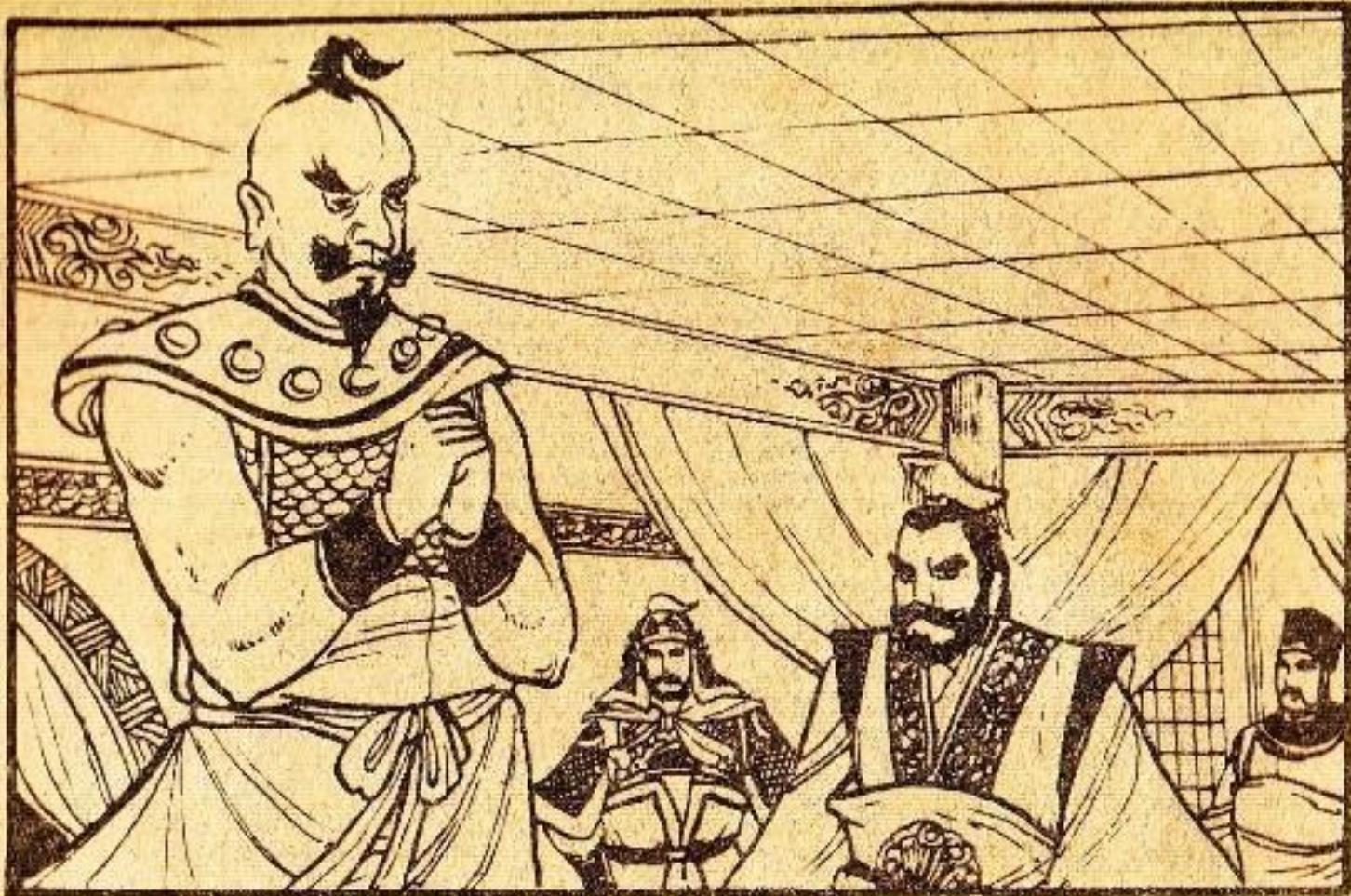
Na Tra đánh ít hiệp rồi lấy gươm phép quăng lên, chụp Viên Hồng mà đốt, chẳng ngờ Viên Hồng độn hỏa trốn khỏi.

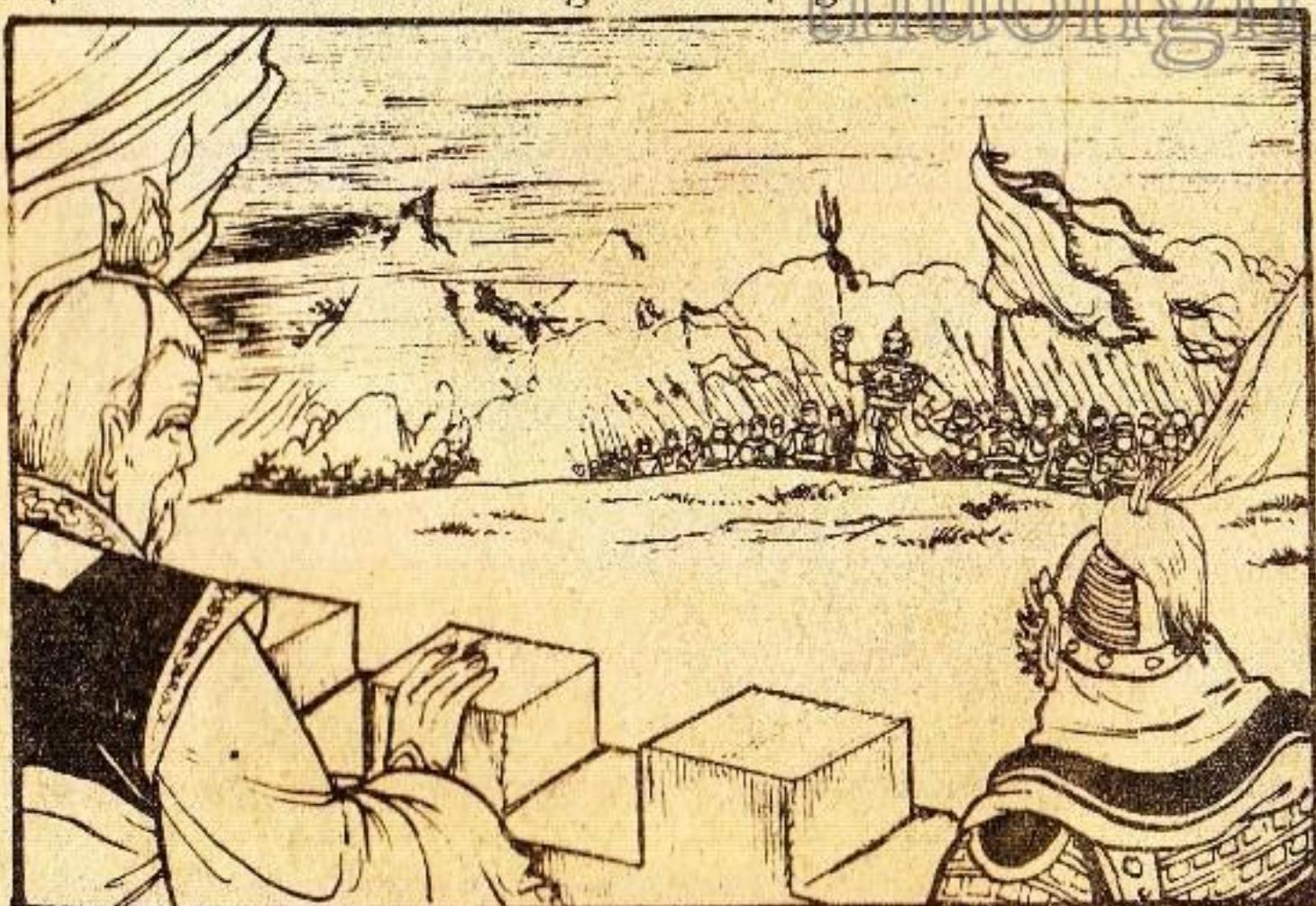
Còn Ngô Long lướt tới đánh với Na Tra, Dương Tiên lấy kiêng soi, thấy con rít chúa. Ngô Long đánh không lại, quay ngựa bỏ chạy. Na Tra giục xe đuổi theo, Dương Tiên kêu lại nói: "Đạo huynh, hãy nhường công ấy cho tôi".

Ngô Long thấy Dương Tiên đến gần liền hiện khói đen, hóa hình con rít lớn phun độc. Dương Tiên liền rùng mình, hóa ra một con gà ngũ sắc, cao lớn dị thường, bay vào khói đen, mổ con rít lủng đầu rơi xuống.

Tại Triều Ca, có một người mình cao 2 trượng, sức mạnh vô cùng. Tay cầm một cây Bài Bác mộc tên Ô Văn Hóa đến lấy bảng cầu hiền xin ra đánh giặc giúp nước. Vua Trụ phong chức oai Võ tướng quân, truyền dẫn đến Mạnh Tân cho Viên Hồng điều dụng.

Ô Văn Hóa dẫn quân đến trước dinh Châu, kêu lớn: "Hãy bảo Khương Thượng ra đây chịu chết". Tứ Nha nghe tiếng hét như sấm, nhìn ra thấy một người cao lớn phi thường. Long Tu Hồ liền xin ra trận.

Ô Văn Hóa đâm một chia ba. Tu Hồ né khỏi, lưỡi chia ba lút xuống đất hơn 3 thước bị Tu Hồ quăng đá trúng cùng mình. Đứng chịu một lúc Văn Hóa sưng cả mình mẩy đau quá bỏ chạy.

Canh 2 đêm ấy định Châu nghe một tiếng pháo nổ rất lớn. Ô Văn Hóa xông vào đâm chết binh tướng vô số. Viên Hồng theo sau tiếp ứng hiện khí yêu mịt trời binh tướng chẳng thấy đường mà chạy.

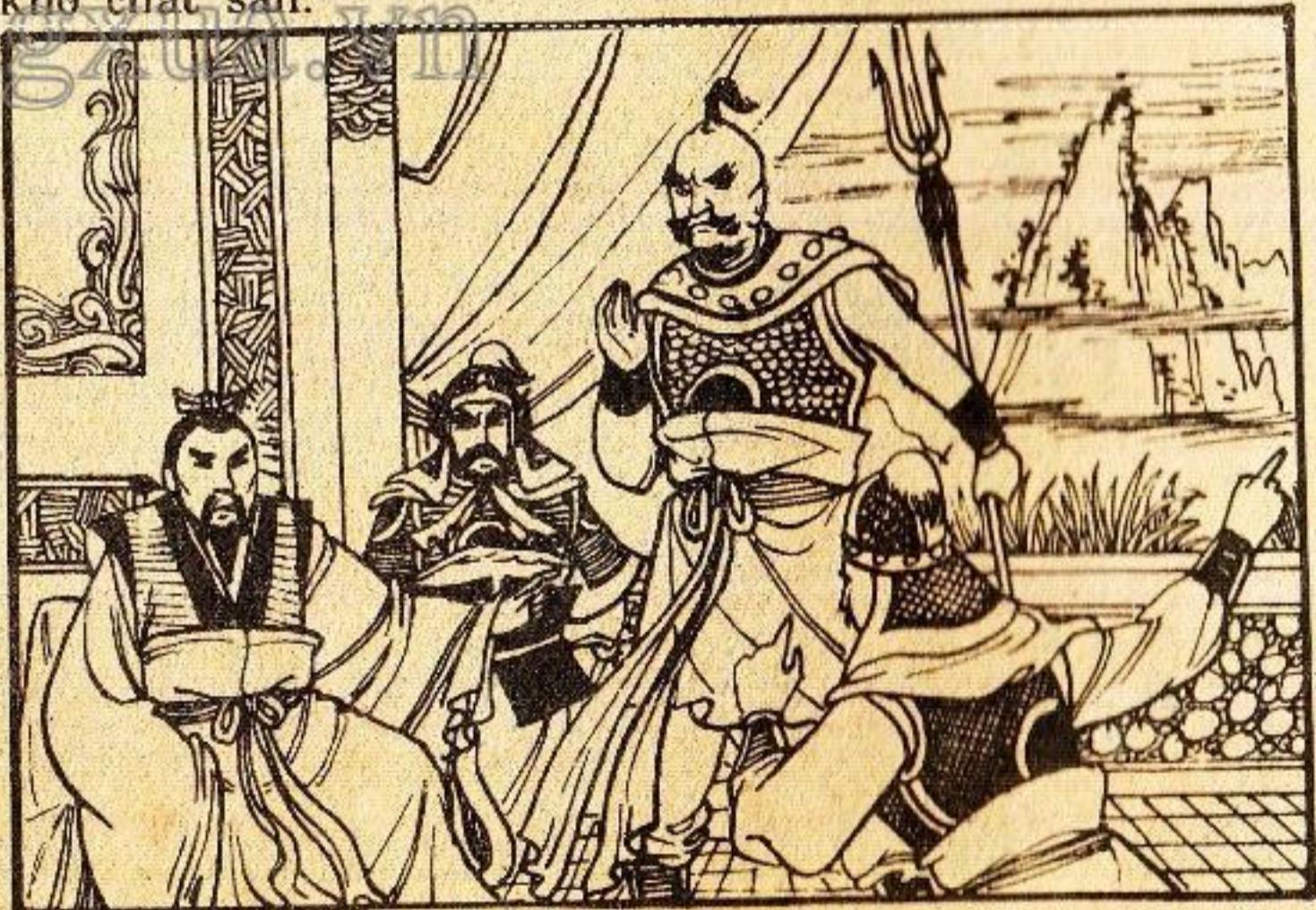
Ô Văn Hóa xông vào dinh Châu như vào chỗ không người, cây chĩa ba đâm một cái có hơn 10 tên quân bị chết một lượt, thật là chuyện hi hữu. Xông vào đến trại gặp Long Tu Hổ. Ô Văn Hóa nỗi giận đâm một chĩa ba Long Tu Hổ chết tốt.

Dương Tiên đang giữ kho đàng sau thấy Ô Văn Hóa đến, sợ Ô Văn Hóa đốt lương liền nhổ một cây cỏ biến ra một người cao lớn bằng 2. Ô Văn Hóa nhìn thấy người cao lớn ngỡ cha mình hiện hồn về liền kéo chĩa ba bỏ chạy.

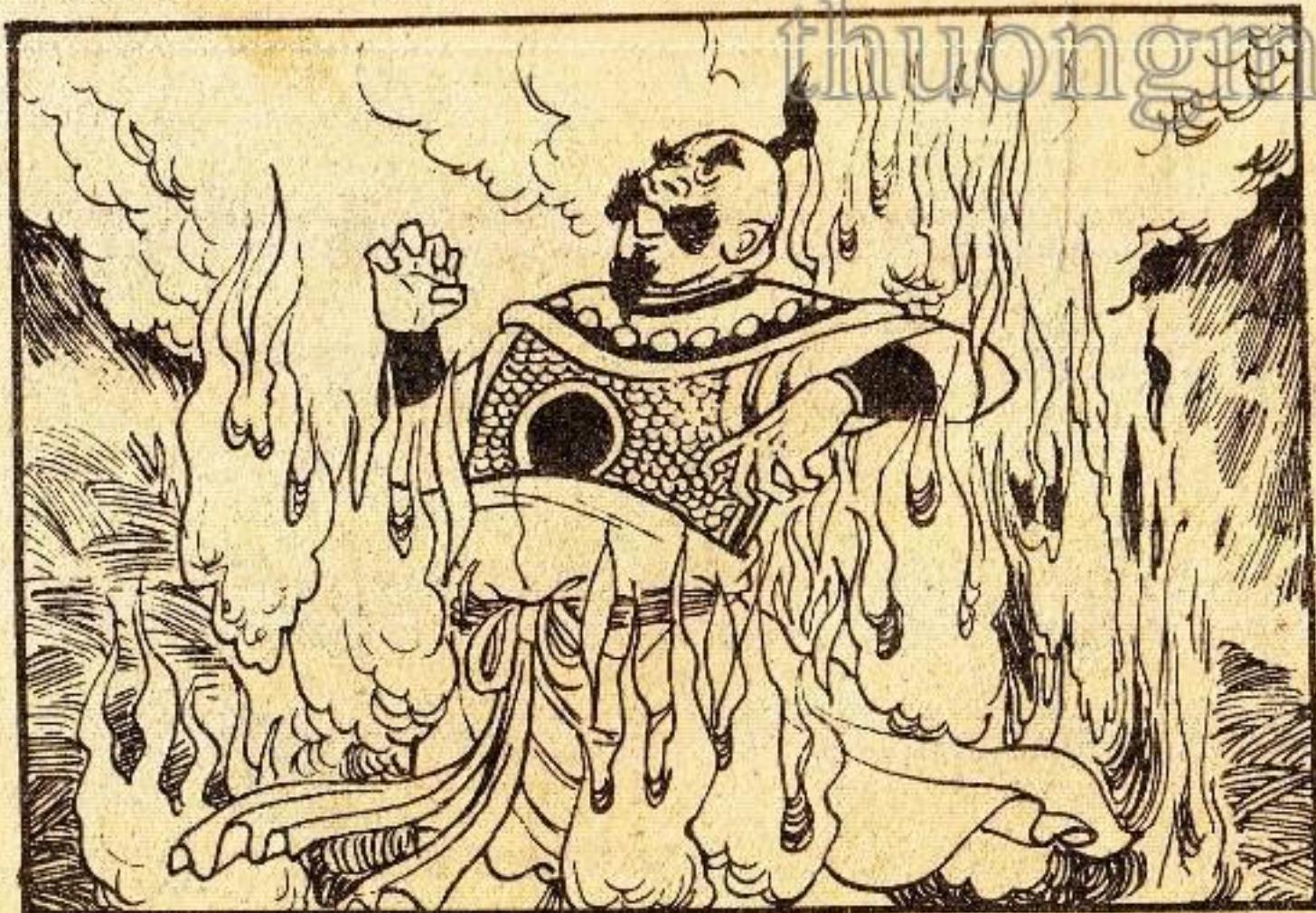
Dương Tiên bàn với Tử Nha: "Phải trừ Ô Văn Hóa trước rồi mới phá Viên Hồng." Tử Nha liền ra một mât kê. Dương Tiên lanh mang đến núi Mạnh Tân dọ đường vào nơi Bàng Long đặt địa lôi dưới đường, 2 bên dùng bối khô chất săn.

Viên Hồng mở yến tiệc khao quân, bỗng quân vào báo: "Võ Vương và Khương Thượng xem lén dinh ta." Viên Hồng liền sai Văn Hóa lén ra xách chìa ba đi bọc ngô sau để bắt Võ Vương và Khương Thượng.

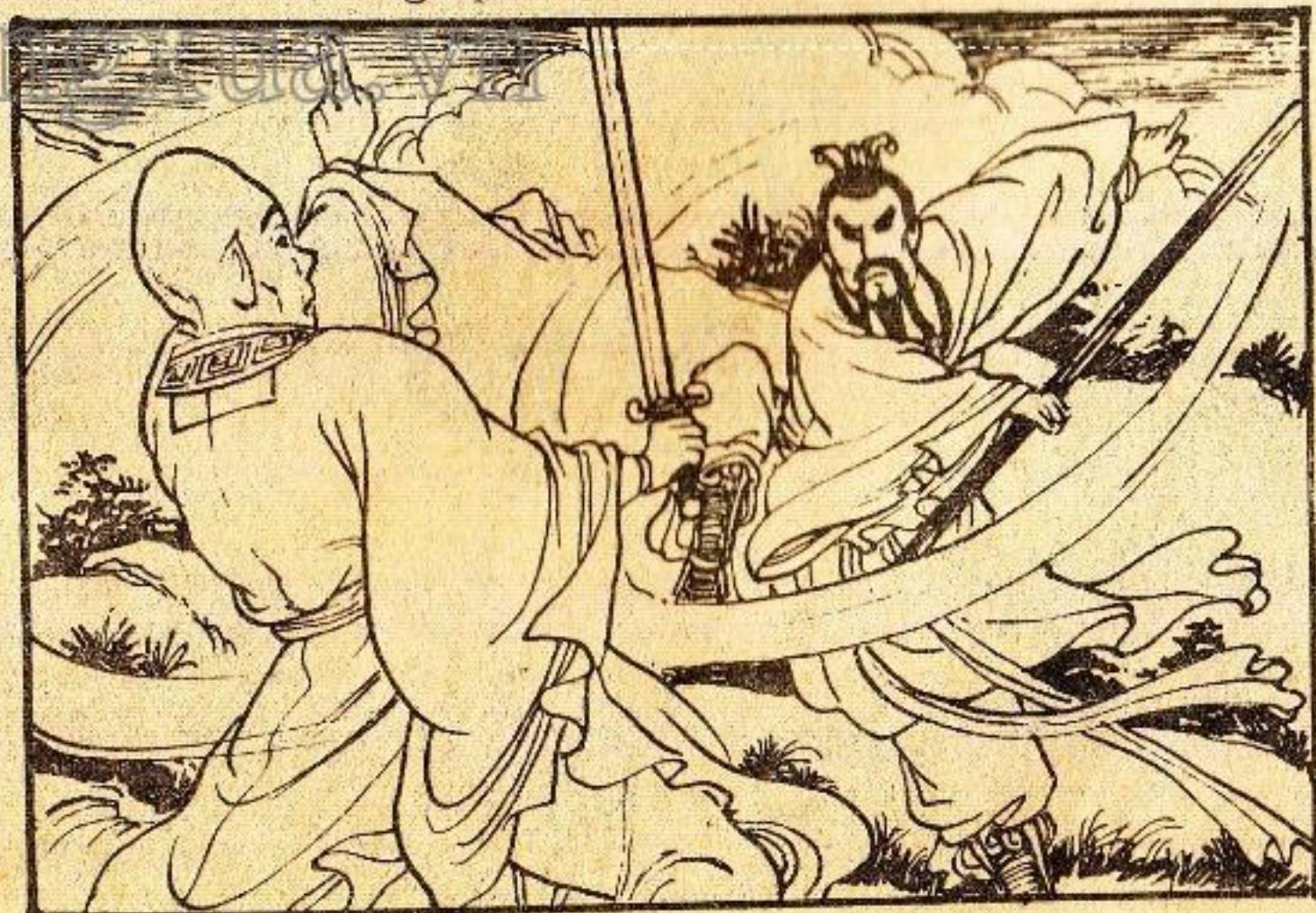
Tử Nha bỏ chạy. Ô Văn Hóa thấy 2 người chạy vào đường núi, lòng mừng khấp khởi nói lớn: "Chúng bay chạy vào đây chẳng khác con thú cùng đường. Ta chỉ còn có việc bắt đem về làm thịt mà thôi".

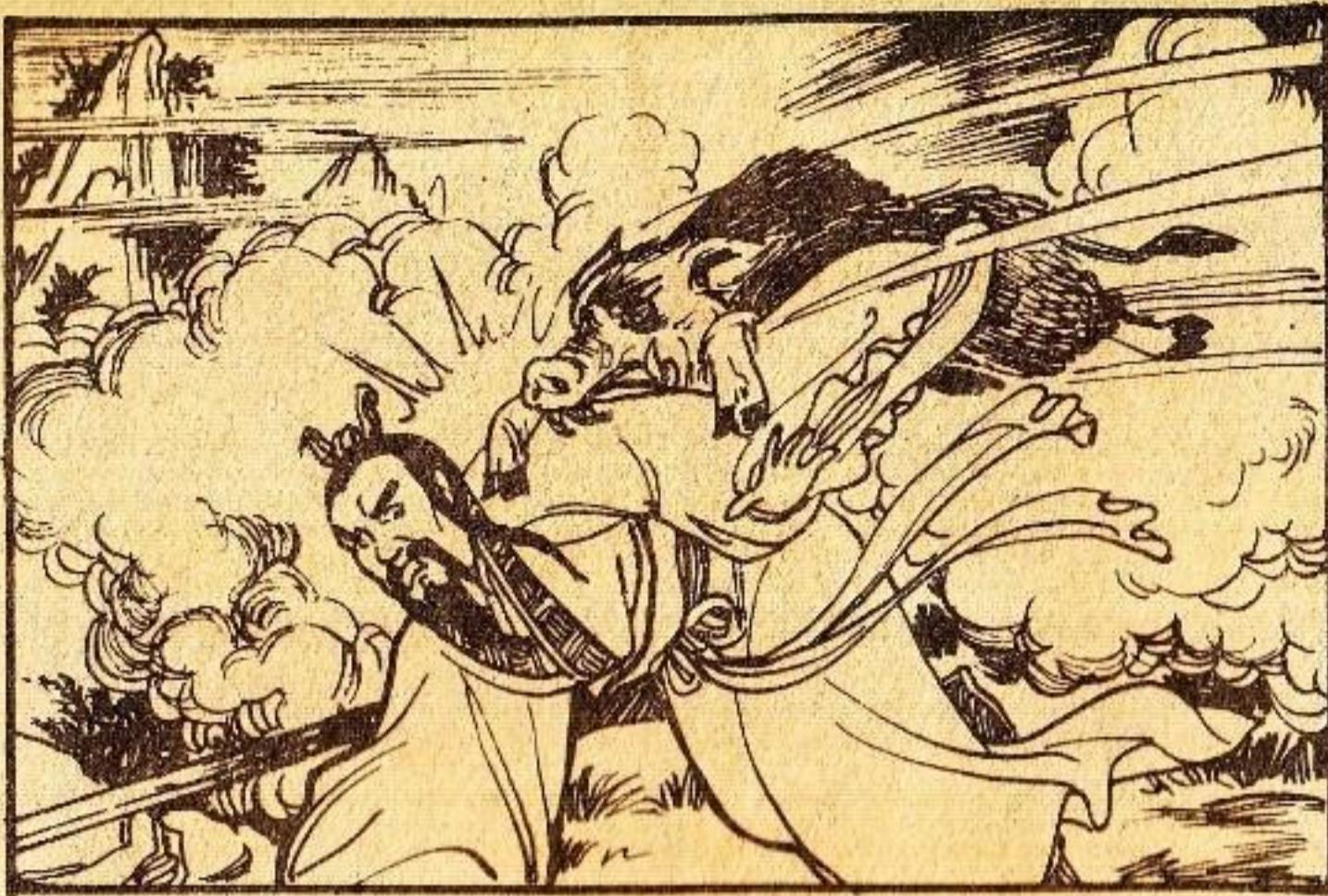
2 người này chạy đến giữa núi tìm đường ẩn thân, còn Ô Văn Hóa chạy hoài không thấy đâu cả, Cung Hoát và Võ Kiết xô cây lấp đường, đốt ngòi những bỗi khô cháy sáng trời. Thương hại Ô Văn Hóa cháy quay trong động lửa hồng.

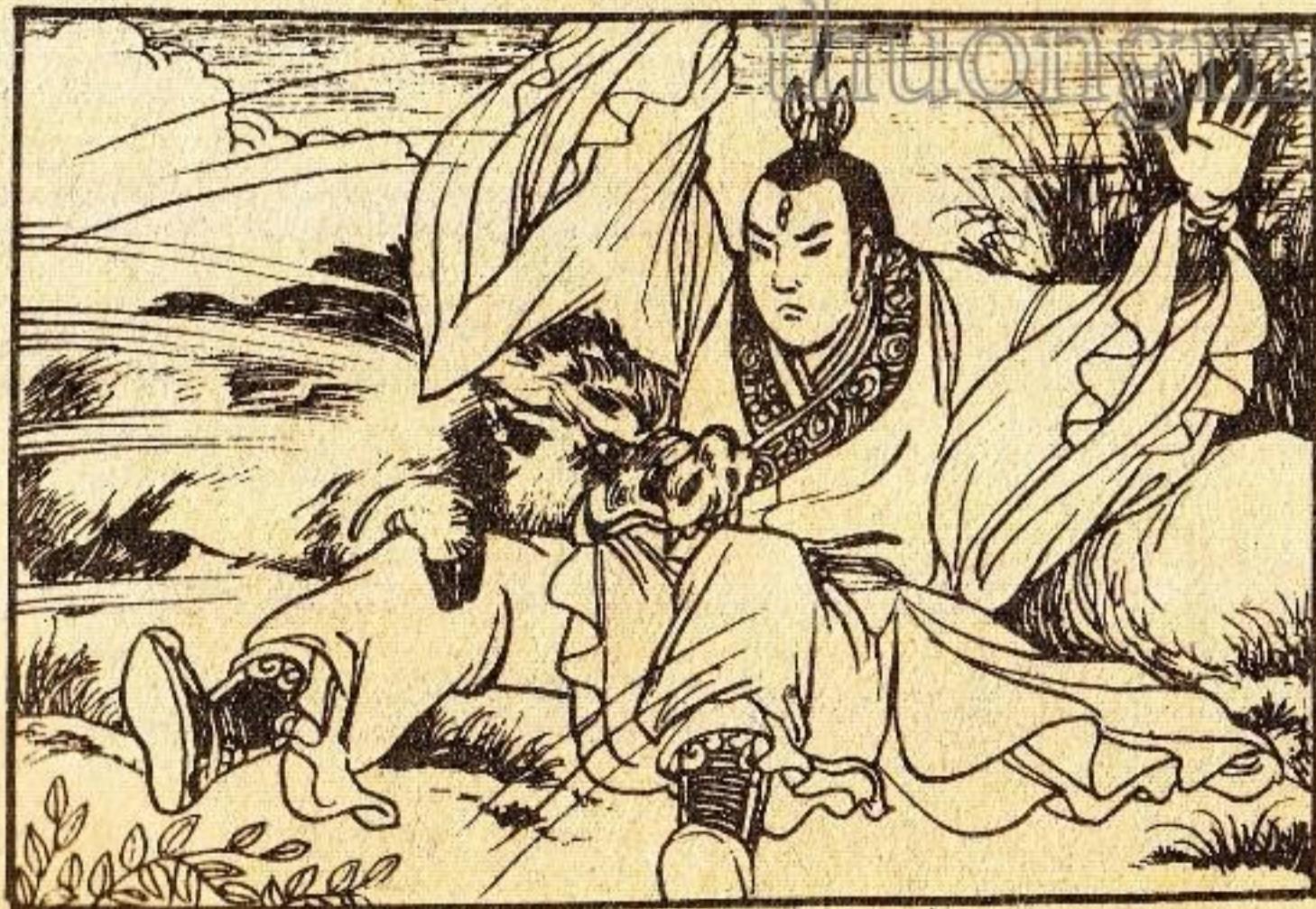
Viên Hồng nghe tin Ô Văn Hóa bị thiêu chết lấy làm buồn bã, bỗng có một thầy sai xin ra mắt và nói: "Tôi họ Trư, tên Tử Chân ở núi Mai Sơn, nghe tin Nguyên soái cầm binh nên tìm vào giúp sức".

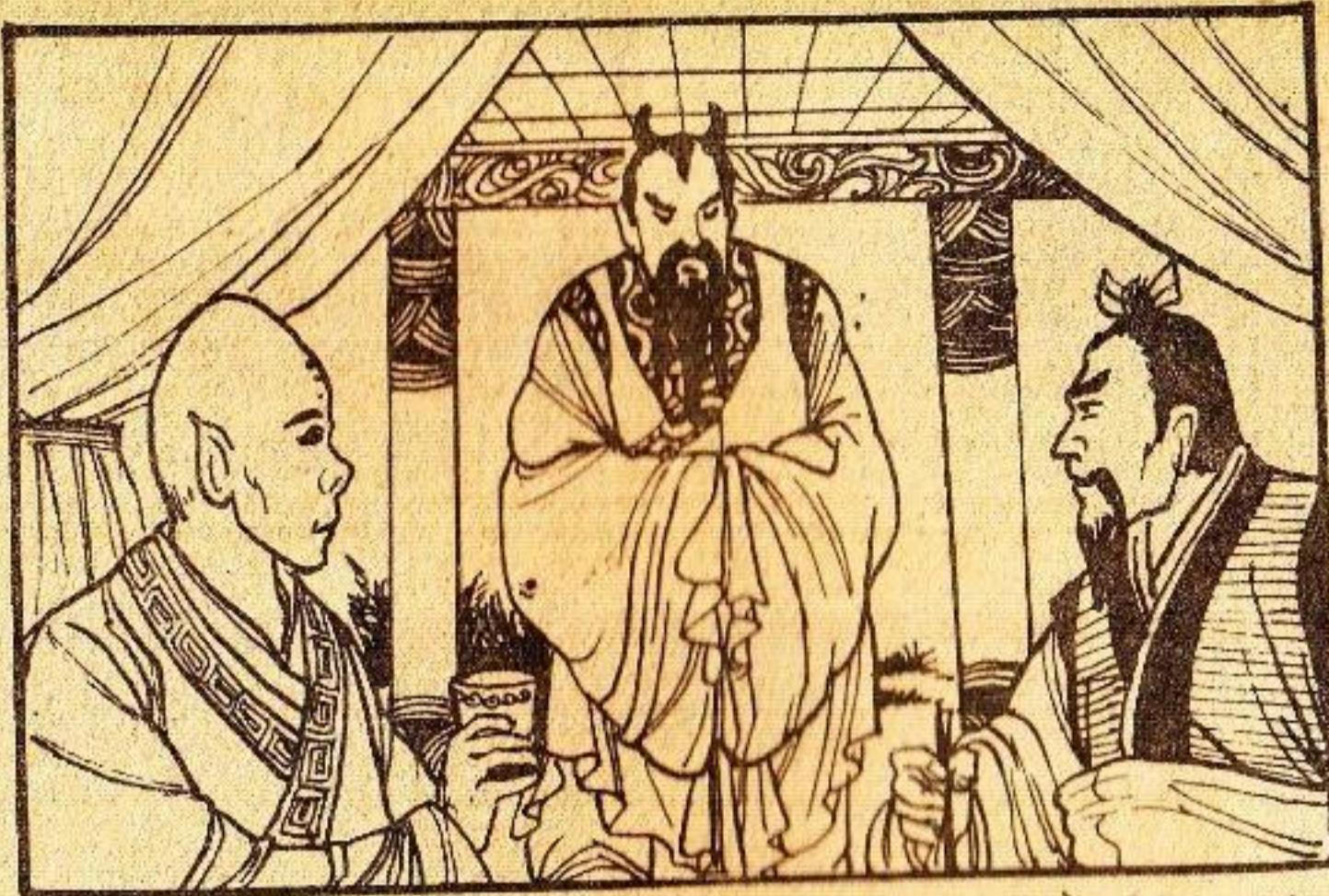
Hôm sau Trư Tử Chân dẫn quân đến trước dinh Châu khiêu chiến. Phó tướng Nam Bá Hầu là Dư Trung cầm thiết bảng xông ra.

Đánh được 20 hiệp, Tử Chân bỏ chạy, Dư Trung thừa thắng đuổi theo, Tử Chân hả miệng khói đen bay ra ngùn ngút kín một vùng, liền hiện hình heo rừng cắn đứt nửa thân hình Dư trung mà nuốt.

Dương Tiên thấy vậy giục ngựa tới hồn chiến. Đánh ít hiệp Tử Chân cũng bỏ chạy nữa, Dương Tiên đuổi theo Tử Chân cũng hiện nguyên hình heo rừng, cắn Dương Tiên ăn thịt như Dư Trung.

Trư Tử Chân thắng trận về dinh. Viên Hồng làm tiệc khoản dãi. Trong lúc đang uống rượu có một người mặt trắng, râu dài, trên đầu có hai sừng như hai sừng dê vào ra mắt và xung danh là họ Dương tên Hiền, ở núi Mai Sơn.

Nói về Dương tiên ở trong bụng Tứ Chân cười lớn nói: "Ta là Dương Tiên, đang ở trong bụng ngươi. Bởi ngươi ở Mai Sơn ăn thịt nhiều người, nay đã tới số. Ta rút bộ đồ lồng của ngươi để ngươi chừa thói cũ".

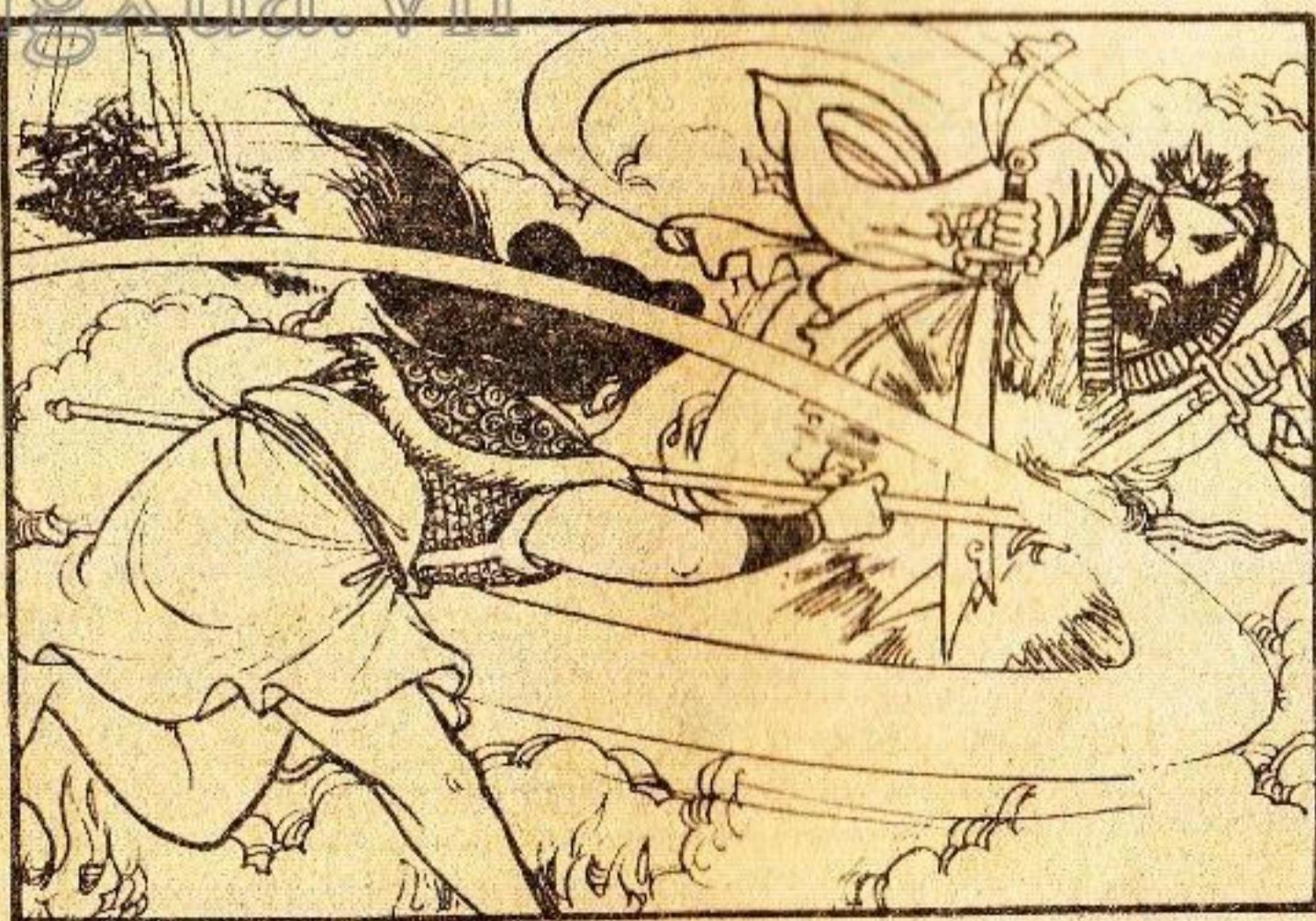
Nói rồi chà vào gan ruột . Tử Chân đau quá la lớn: "Đau chết đi!" Dương Tiễn nói: " Nếu ngươi muốn sống thì hiện nguyên hình, qua qui gối trước dinh Châu thú tội. Còn cãi lời ta xé mất một nửa lá gan".

Tử Chân hiện nguyên hình con heo rừng chạy đến cửa trại Châu. Dương Tiễn ở trong bụng thưa: "Xin Nguyên soái truyền chém nó đi". Tử Nha truyền Cung Hoát chém một đao, đầu heo rơi xuống đất, máu phun đồ ối. Dương Tiễn theo vòi máu ấy nhảy ra, ai nấy đều lạ lùng.

Viên Hồng ở trong dinh, bỗng có một người xin ra mặt và thưa: "Tôi họ Đái tên Lẽ, quê ở Mai Sơn, đến giúp nước. Viên Hồng nói chúng ta đồng ra hỗn chiến một trận cho biết thấp cao.

Dương Hiền giục ngựa tới, vung dao chém Tử Nha.
Dương Tiên đón lại cự địch, Đái Lẽ múa cặp dao xông vào.
Na Tra cầm thương chặn lại.

Đánh được ba chục hiệp, Dương Hiền liền quay ngựa bỏ chạy. Dương Tiên đuổi theo, lấy kiêng chiếu yêu ra soi, thấy một con dê núi, đang phun hào quang trắng xóa, che khuất một vùng.

Dương Tiên hóa ra một con cọp, nhảy đến chụp con dê. Dê thấy cọp sợ quá kêu lên một tiếng lăn cu dưới đất. Dương Tiên hiện lại hình người chém đầu dê xách về trình với Nguyên soái.

Còn Đái Lễ hồn chiến với Na Tra một hồi, rồi phun một cục châu đỏ lớn bằng cái chén. Na Tra trông thấy thất kinh bại tẩu. Dương Tiên liền xông ra trợ chiến.

Đánh được 30 hiệp. Đái Lễ phun trái châu, Dương Tiên quăng Hạo Thiên Khuyển lên. Đái Lễ chạy không kịp bị chó cắn nhầm. Trong lúc Đái Lễ lúng túng, Dương Tiên chém một đao, Đái Lễ rụng đầu, coi lại là con chó sói.

Viên Hồng nghe tin hai tướng bị chết, bối rối chưa biết tính sao, bỗng có một vị tướng mình cao 16 thước, đầu mọc cặp sừng, tai nhọn môi trót, vào ra mắt: "Tôi họ Kim tên Đại Thăng, quê quán ở Mai Sơn".

Kim Đại Thăng cởi thú một sừng cầm đao đến trước trại Châu Trịnh Luân ra trận. Kim Đại Thăng giục con thú một sừng lướt tới, múa đao chém liền. Trịnh Luân đỡ ra và đánh lại.

Đánh được ít hiệp Kim Đại Thăng phun cục Ngưu Hoàng to bằng cái chén, trúng vào mặt Trịnh Luân. Trịnh Luân té nhào xuống, Kim Đại Thăng chém một đao đứt làm hai khúc.

Hôm sau, Dương Tiên lanh mang đi báo cùu cho Trịnh Luân, cầm giáo lên ngựa đến trước trại Thương khiêu chiến—Quân vào báo, Kim Đại Thăng cõi thú một sừng, cầm giáo 3 mũi, xông ra.

Hai bên đánh được 30 hiệp, Kim Đại Thăng phun cục Ngưu Hoàng bay ra như than lửa đỏ, Dương Tiên hóa hào quang bay qua hướng Nam, Kim Đại Thăng giục thú đuổi theo.

Dương Tiên lấy kiêng chiếu yêu ra coi, thấy nó là một con trâu nước, xảy có mùi hương bất ngát, rồi một vị đạo cô xuất hiện, có 8 nàng đồng nữ theo hầu.

Dương Tiên quì lạy thưa: "Đệ tử là Dương Tiên, xin làm
lẽ Nương Nương". Đạo Cô nói: "Ta là Nữ OA, vì thấy Tru
mật Châu hung, nên đến giúp người bắt Mai Sơn thất
quai".

Nói rồi, truyền Thanh Vân dông nữ đem dây phục yêu
bắt Ngưu Tinh. Kim Đại Thăng giục thú một sừng chạy
tới, Thanh Vân cản lại, kêu lớn: "Yêu nghiệt! Ta vâng lệnh
Nương nương đến bắt người đây".

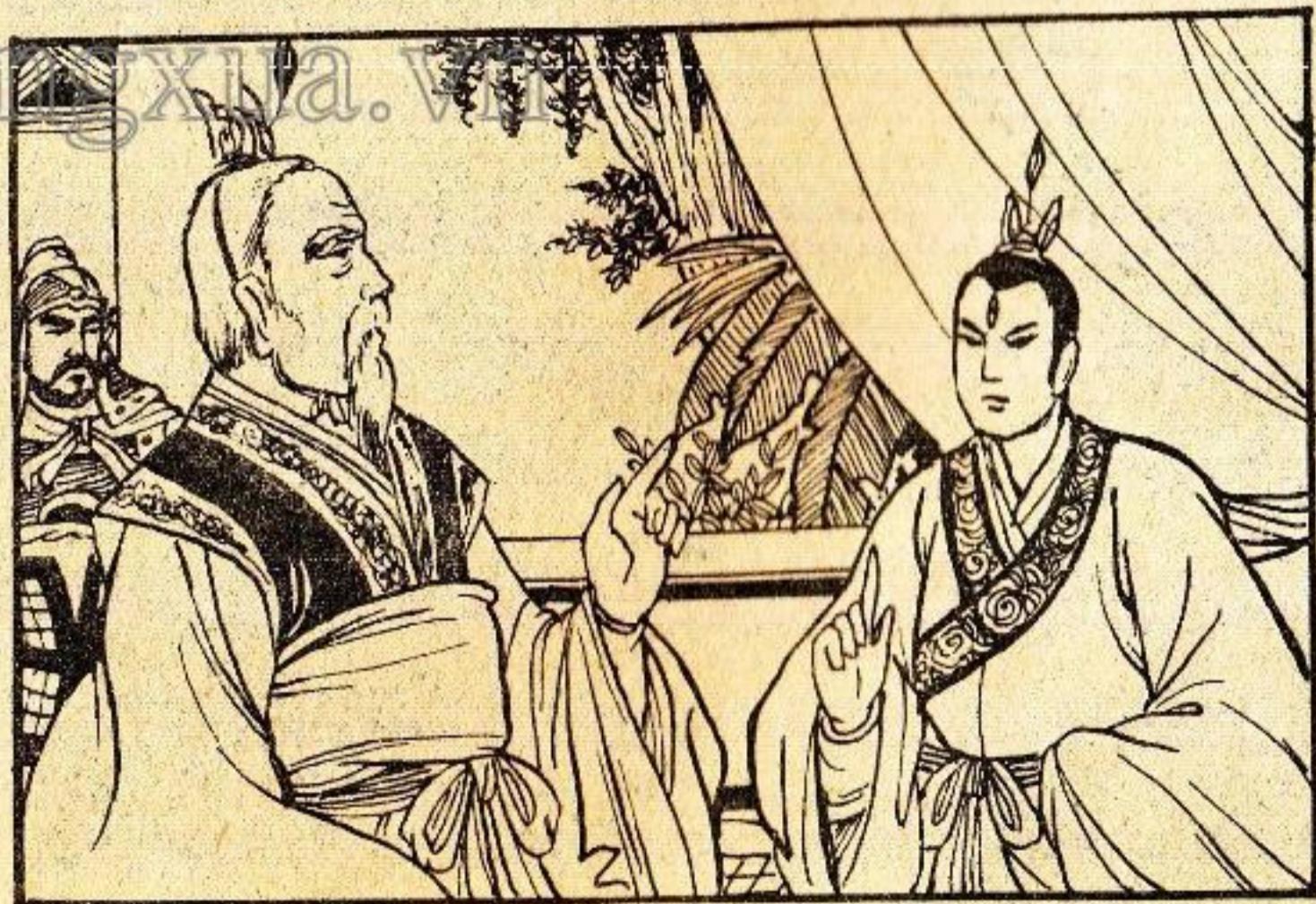
Kim Đại Thăng liền chém một dao. Thanh Vân đồng từ tránh khỏi, quăng phục yêu sách lên, sai Huỳnh Cân Lực sĩ bắt Kim Đại Thăng xỏ mũi, rồi giơ trái chùy đánh lén lửng 3, 4 cái.

Kim Đại Thăng rống lên 3 tiếng, hiện hình con trâu nước. Thanh Vân đồng nữ bắt đem nộp cho bà Nǚ OA. Dương Tiên mừng rõ, tạ ơn. Nǚ OA dặn: "Ngươi dắt con trâu nước này đem về định cho Khương Nguyên soái xứ tôi".

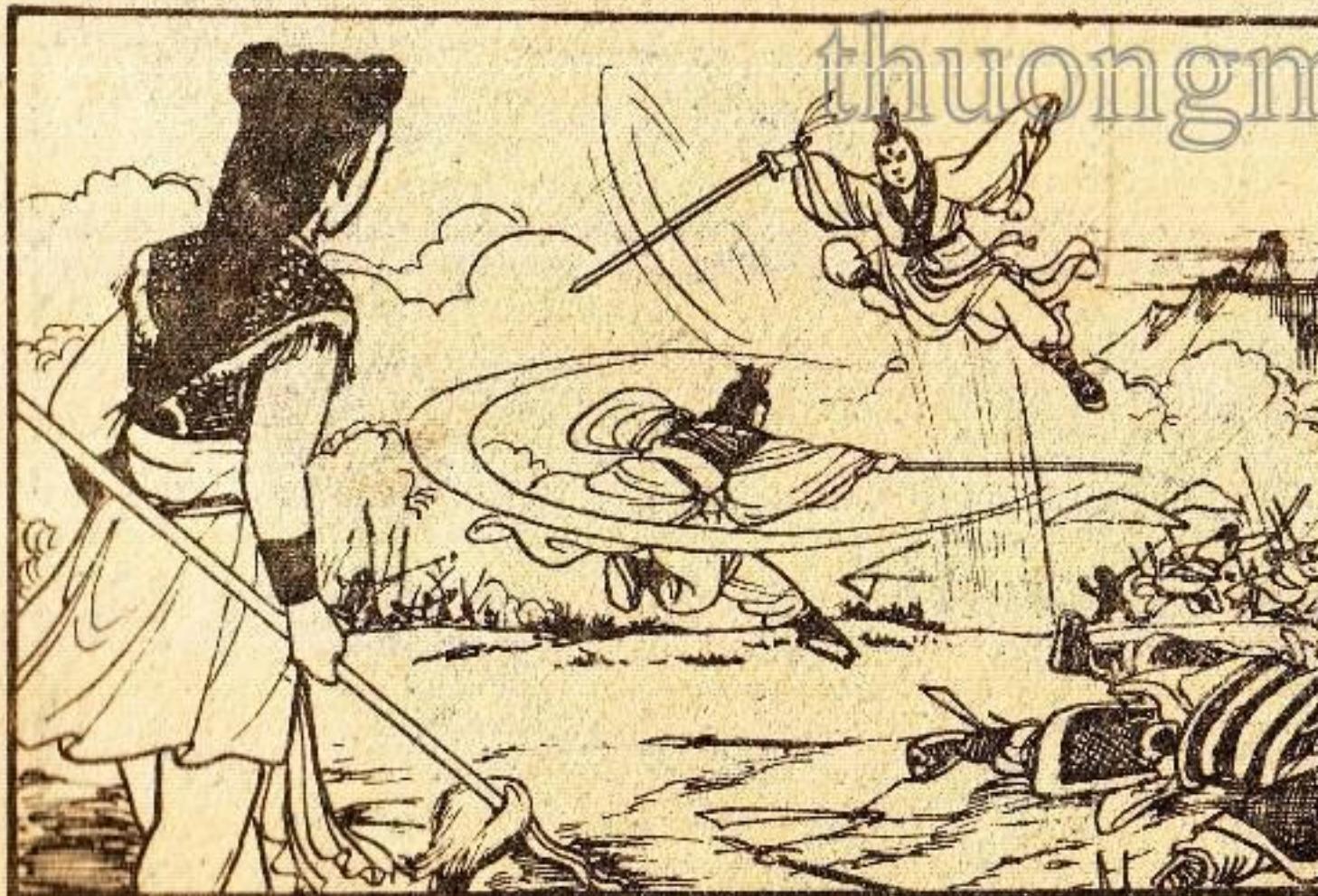
Dương Tiên liền dắt trâu nước về. Tử Nha truyền Nam Cung Hoát khai đao. Cung Hoát lấy hết sức mạnh chém vào cổ trâu đến 3 lần, đầu trâu mới rụng, 80 vạn binh đều khen Cung Hoát có sức mạnh phi thường.

Khương Thượng hỏi: "Mai Sơn thất quái hiện nay đã trừ được mấy con?" Dương Tiên thưa: "Đã giết hết 6 con, chỉ còn một con vượn già" Tử Nha nói: "Thế thì đêm nay hội chư hầu đi cướp trại, ta giao phần người chống cự với Viên Hồng".

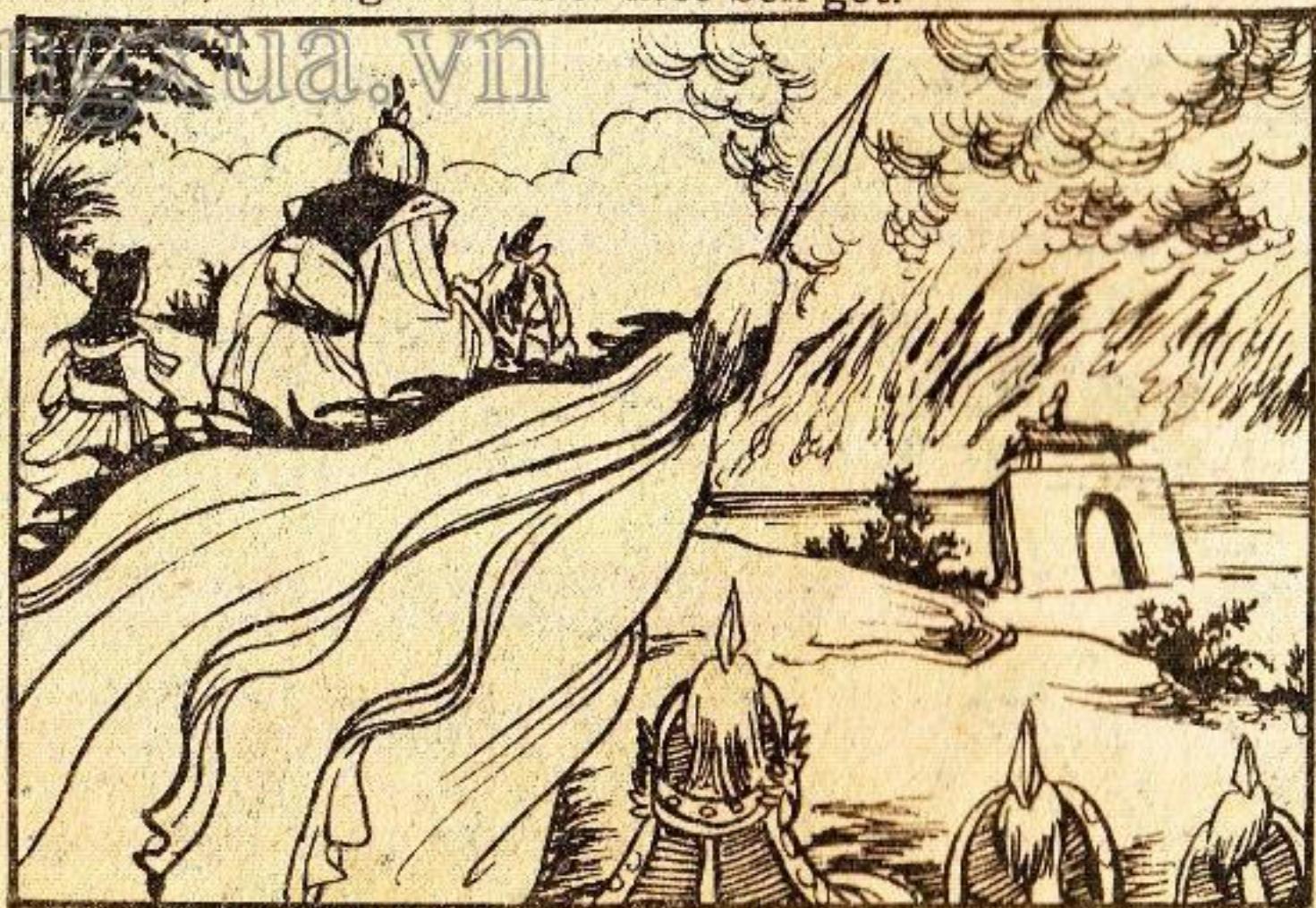
Đêm ấy vào hết canh hai, Tử Nha dẫn binh tướng kéo đến trại Viên Hồng. Viên Hồng hay tin quân Châu cướp dinh lièm cầm thiết côn nhảy ra đã gặp Na Tra và Dương Tiên xông vào, 2 bên hỗn chiến ầm ầm.

Lúc này binh Châu giết binh thương, thấy nằm chất đất, máu chảy thành sông. Dương Tiên đánh với Viên Hồng không phân thắng bại, vì cả 2 người đều có thát thập nhị huyền công. Na Tra đứng bên ngoài để xem 2 người đánh nhau.

Viên Hồng nhắm chừng khó thắng được nên nghĩ thầm: "Ta dù Dương Tiên đến Mai Sơn nơi ẩn nấp của mình nó sẽ thất thế". Nghĩ rồi, liền trả bại chạy về núi Mai Sơn, Dương Tiên đuổi theo bén gót.

Còn Lôi Khai và Ân phá Bại lúc này đã chạy trốn về Triều Ca, chỉ còn một số binh suy yếu như rụng cành, còn lại quân chư hầu giết sạch. Đến sáng chỉ còn trại trống tron. Từ Nha truyền đốt hết dinh trại rồi thâu binh về.

Dương Tiễn theo đến núi Mai Sơn, thấy bầy khỉ cả ngàn con, cầm gậy xúm lại vây đánh biệt Viên Hồng hóa ra, song một mình khó cự, liền hóa hào quang đến một chót núi khác.

Nữ OA nương nương hiện đến nói: "Để ta cho ngươi một phép báu mới bắt nó được". Nói rồi trao cho Dương Tiễn một bức họa đồ, Dương Tiễn tạ ơn. Nữ OA nương nương trở về cung.

Dương Tiên giở bức họa đồ ra thấy bên trên có 5 chữ "Sơn hà xā tắc đồ", giữa họa đồ có vẽ núi sông bên dưới có hàng chữ dạy cách dùng phép ấy, cũng như bản thái cực đồ của Lão Tử vậy. Dương Tiên cứ theo phép ấy mà làm, treo bức họa đồ trên cành cây lớn rồi trở lại núi Mai Sơn cầm giáo gõ lên đầu Viên Hồng rồi bỏ chạy. Viên Hồng nổi giận đuổi theo, Dương Tiên dụ Viên Hồng đến chỗ có treo bảng đồ. Bản đồ hiện ra phong cảnh núi non rất đẹp, Dương Tiên dụ Viên Hồng vào bản đồ ấy, rồi nhảy xuống đất đứng nhìn.